

NIEHAMOWNY (11) ai

Zawsze w pisowni łącznej.

e, a oraz o jasne (w tym w a 2 r. błędne znakowanie).

sg m N niehamowny (1). ◇ D niehamownemu (2). ◇ A niehamowny (1). ◇ L niehamownym (1).
◇ f A niehamowną (1). ◇ G niehamown(e)j (1). ◇ pl N m pers niehamowni (1). subst niehamown(e)
(1). ◇ A subst niehamown(e) (1). ◇ I m niehamownými (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. hamowny.

1. Niepowściągliwy, nieumiarkowany, gwałtowny; *acolutus, effraenus Calep* (8): we Francy obaczmy/ iefly iest świeża/ wczłowiecze gorącym/ á nieháamownym/ że w niem krew wre *Oczko* [40]; *Effraenus* – Niehamowni, łzali, dziki. *Calep* 352a, 18a; Aliści bez wżelkiego karania zořtály/ y owżem fie řpořpolitowály/ [...] cudzołoftwá/ řwiętokradźtwá/ niehamowne mężoboyřtwá *PowodPr* 24, 52; *Iemřlar*/ iáko *Sirenis* řubtelna z řwoimi Głofy formowánými á nieháamownými *GosřCast* 11.

Wyrażenie: »żał niehamowny« (1): Trudna to ná mię: lubo twóy żał niehamowny/ Lubo téż chcę vważyć ten řwóy dowćip rowny. *KochFrag* 52.

W przeni (1):

Wyrażenie: »niehamowny brzuch« = *nienasycony apetyt, řarłocznořć* (1): páná przeciřwko řobie zápalili: Kufząc go w řercách řwoich/ á nieháamownemu Pożądáiąc pokármu brzuchowi řwoiomu. *KochPs* 115.

2. Nie dający się powstrzymać (o nieprzerwanym ruchu) (3): Tu *Tanew* nieháamowna *San* přetki nářpawa *KochDryas* [A3]; *Mára* człowiek: á iego látá řą lotnemu *Cięniowi* rowné nieháamownemu. *KochPs* 209; *SapEpit* A4.

Synonimy: 1. gwałtowny, niepowściągliwy, nieukrocony, nieumiarkowany, nieuskromiony.

Cf HAMOWNY, NIEHAMOWANY